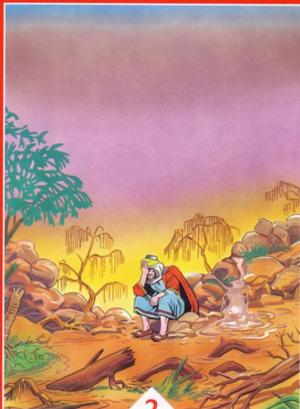
KUR'ANSKE PRIPOVIJESTI

2

BEMUST

Naslov
KUR'ANSKE PRIPOVIJESTI

Priredio
Aziz KADRIBEGOVIĆ

Ilustrirao
Ahmet MUMINOVIĆ

Izdavač
BEMUST - Sarajevo

Za izdavača
Mustafa BEĆIROVIĆ

Urednik
Dževad HODŽIĆ

Recenzenti
Dževad HODŽIĆ
Hilmo NEIMARLIJA

Redakcija
Mustafa BEĆIROVIĆ (inicijator i nosilac projekta)
Hadžem HAJDAREVIĆ (jezički savjetnik)
prof. dr. Enes KARIĆ i Džemaludin LATIĆ (stručni konsultanti)

Lektura
dr. Remzija HADŽIEFENDIĆ - PARIĆ

Korektura
Enes DURMIŠEVIĆ
Šerif MUJKANOVIĆ

DTP
mtg-topgraf, Velika Gorica

Štamparija
Mladinska knjiga, Ljubljana

Tiraž
5000

Copyright © 1998. BEMUST, Sarajevo

ISBN 9958-725-08-8

Mišljenjem Federalnog ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i sporta, na osnovu člana 19. tačka 13. stava 2. Zakona o porezu na promet proizvoda i usluga, komplet "Kur'anske pripovijesti" oslobođa se plaćanja poreza na promet proizvoda.

Biblioteka »Dječija knjiga«

KUR'ANSKE PRIPOVIJESTI

بسم الله الرحمن الرحيم

pdf izdanje za vas pripremili:
www.bosnamuslimmedia.com
1429. hidž. god. / 2008. god.

BEMUST
1998.

Užasan glas

Uzvišeni Allah, gospodar nebesa i Zemlje i onoga što je između njih, beskrajno je milostiv: oprašta grijehe i prima pokajanje, obilno nagrađuje i strahovito kažnjava. Koliko je samo gradova drevnih i narodā uništeno zato što nisu povjerovali kad su im poslanici njihovi jasne dokaze donosili.

Oni su Allahove poslanike tlačili, proganjali i ubijali a drugim se božanstvima, mimo Allaha, klanjali. A Allahovu poruku nisu primali. Nisu htjeli da povjeruju u Onoga ko ih je na Zemlju smjestio i sve što je potrebno za život dao. Koliko su ljudi nezahvalni!

Takvi su bili i stanovnici Medjena kad im je došao Allahov poslanik Šuajb. "O narode moj," - govorio je on - "Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate! Dolazi vam jasan dokaz od Gospodara vašeg, zato pravo na litri i na kantaru mjerite i ljudima stvari njihove ne zakidajte, i red na Zemlji ne remetite kad je već na njoj uspostavljen red. To je bolje za vas ako vjerujete.

I ne postavljajte zasjede na ispravnom putu, prijeteći i od Allaha odvraćajući one koji u Njega vjeruju, želeći krivi put. I sjetite se da vas je bilo malo i da vas je On umnožio, a pogledajte kako su skončali oni koji su nered pravili."

"O Šuajbe," - govorili su oni - "da li vjera traži od tebe da napustimo ono čemu su se preci naši klanjali ili da ne postupamo sa imanjima našim onako kako nas je volja? E baš si 'pametan' i 'razuman'!"

"O narode moj," - govorio je on - "shvatite da je meni jasno ko je Gospodar moj i da mi je On dao svega u izobilju. Ja ne želim činiti ono što vama zabranjujem; jedino želim učiniti dobro koliko mogu, a uspjeh moj zavisi samo od Allaha; u Njega se uzdam i Njemu se obraćam.
O narode moj! Neka vas neslaganje sa mnom nikako ne dovede do toga da vas zadesi ono što je zadesilo Nuhov narod ili Hudov narod ili Salihov narod. A i Lutov narod nije mnogo prije vas živio. I tražite oprost od Gospodara svoga, i onda Mu se pokajte! - Gospodar moj je, uistinu, samilostan i pun ljubavi."

"O Šuajbe," - rekoše oni - "mi ne razumijemo mnogo toga što ti govoriš, a vidimo da si među nama jadan; da nije roda tvoga, mi bismo te kamenovali, ti nisi nama drag."
"O narode moj," - reče on - "zar vam je rod moj draži od Allaha koga sasvim odbacujete? Gospodar moj dobro zna ono što vi radite! O narode moj, činite sve što možete, a činiću i ja. Vi ćete sigurno saznati koga će kazna stići koja će ga osramotiti i ko je lažac. Pa, čekajte i ja ću s vama čekati!"

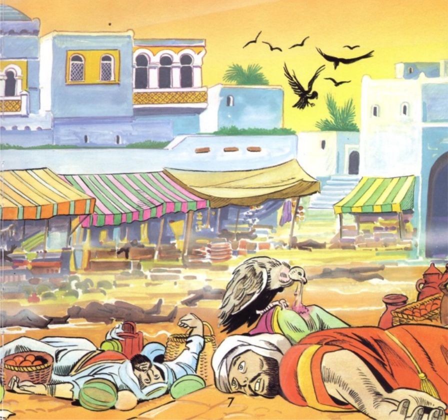

Glavešine naroda njegova, one koje su bile ohole, rekoše:
"Ili ćete bezuvjetno vjeru našu prihvatiti, ili ćemo mi, o Šuajbe, i tebe i one koji s tobom vjeruju iz grada našeg istjerati."
"Zar i protiv naše volje?" - reče on. "Ako bismo vjeru vašu prihvatili nakon što nas je Allah spasio nje, na Allaha bismo laž iznijeli. Mi ne treba da je prihvaćamo, to neće Allah, Gospodar naš, jer Gospodar naš znanjem svojim sve obuhvaća; u Allaha se uzdamo! Gospodaru naš, Ti presudi nama i narodu našem, po pravdi, Ti si sudija najpravedniji!"

A glavešine naroda njegova, one koje nisu vjerovale, rekoše: "Ako pođete za Šuajbom, bit ćete sigurno izgubljeni."
I kada je pala Allahova naredba, Allah je, iz milosti Svoje, Šuajba i vjernike s njim spasio, a one koji su zlo činili pogodio je užasan glas i oni su u zemlji svojoj mrtvi, nepomični osvanuli, kao da na njoj nikad nisu ni postojali.
Oni koji su smatrali Šuajba lašcem - kao da nikad nisu na njoj bili; oni koji su smatrali Šuajba lašcem, oni su nastradali.

Oni koji nisu vjerovali i koji su ajete Gospodara svega vidljivog i nevidljivog poricali - bit će stanovnici u vatri; u njoj će vječito ostati, a to će užasna sudbina biti.

Vjera Ibrahimova - vjera prava

Nek je u miru Ibrahim!
Ibrahim je bio primjer čestitosti, pokoran Allahu, pravi vjernik nije druge smatrao Allahu ravnim. I bio je zahvalan na blagodatima Njegovim. Allah je njega izabrao i na pravi put izveo.
I Allah pokaza Ibrahimu carstvo nebesa i Zemlje da bi čvrsto vjerovao. Kad nastupi noć, on ugleda zvijezdu i reče:
"Ovo je Gospodar moj!"
A pošto zađe, reče:

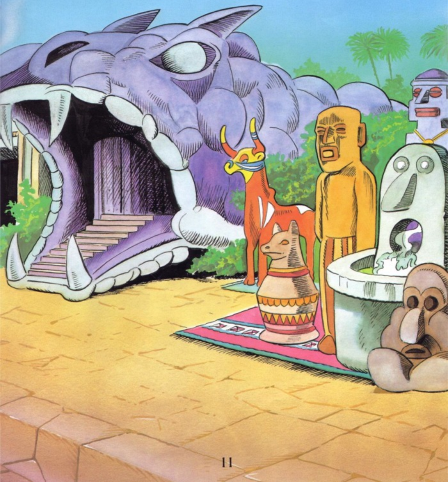

"Ne volim one koji zalaze!"
A kad ugleda Mjesec kako izlazi, reče:
"Ovo je Gospodar moj!"
A pošto zađe, on reče:
"Ako me Gospodar moj na pravi put ne uputi, bit ću sigurno jedan od onih koji su zalutali!"
A kad ugleda Sunce kako se rađa, on uzviknu:
"Ovo je Gospodar moj, ovo je najveće!"

A pošto zađe, on reče:
"Narode moj, ja nemam ništa s tim što vi Njemu druge ravnim smatrate! Ja okrećem lice svoje, kao pravi vjernik, prema Onome koji je nebesa i Zemlju stvorio, ja nisam od onih koji Njemu druge ravnim smatraju!"
Nek je u miru Ibrahim!
"Allahu se jedino klanjajte" - govorio je on narodu svome - "i Njega se bojte; to vam je bolje, da znate.
Zar lažna božanstva umjesto Allaha hoćete? I šta o Gospodaru svjetova mislite? Kakvi su ovo kumiri kojima se i dan i noć klanjate?"
Oni odgovoriše:
"I naši preci su im se klanjali."
"I vi ste a i preci vaši bili u očitoj zabludi" - reče.
"Govoriš li ti to ozbiljno ili se samo šališ?" - upitaše oni.

"Ne," - reče - "Gospodar vaš je Gospodar nebesa i Zemlje, On je njih stvorio, i ja ću vam to dokazati. Tako mi Allaha, ja ću, čim se udaljite, vaše kumire udesiti!"
I on baci pogled na zvijezdu, pa reče:
"Ja ću se, evo, razboljeti!"
I oni ga napustiše, uzmaknuvši.
A on se kumirima njihovim prikrade pa reče:
"Zašto ne jedete? Šta vam je te ne govorite?"

I porazbija ih on u komade, osim onoga najvećeg, da bi se njemu obratili. "Ko uradi ovo sa bogovima našim?" - povikaše oni - "zaista je nasilnik!"
"Čuli smo jednog momka kako ih huli," - rekoše neki - "ime mu je Ibrahim."
"Dovedite ga da ga ljudi vide" - rekoše - "da posvjedoče."
"Jesi li ti uradio ovo s bogovima našim, o Ibrahime?" - upitaše.
"To je učinio onaj najveći od njih, pitajte ih ako umiju da govore" - reče on.
I oni se zamisliše, pa sami sebi rekoše:
"Vi ste, zaista, nepravedni!"

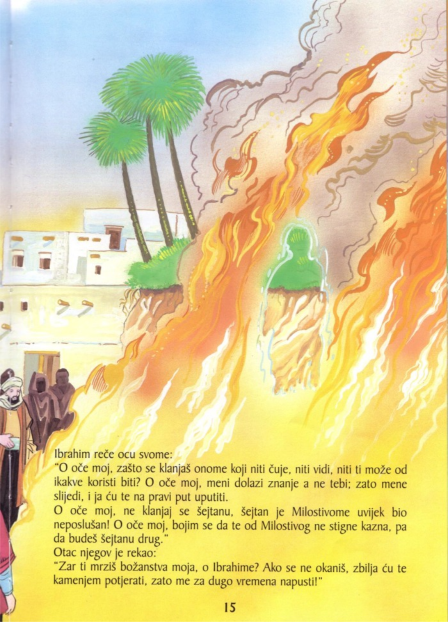

Zatim glave oboriše i rekoše:
"Ta ti znaš da ovi ne govore!"
"Pa zašto se, onda, umjesto Allahu, klanjate onima koji vam ne mogu ni koristiti niti od vas kakvu štetu otkloniti?" - upita on. "Teško vama i onima kojima se, umjesto Allaha, klanjate! Zašto se ne opametite?"
"Pripremite za njega lomaču, pa ga u vatru bacite!" - povikaše razjareni.
"Vi ste" - reče Ibrahim - "mimo Allaha kumire prihvatili da biste u životu na ovom svijetu međusobne prijateljske odnose održavali a poslije, na Sudnjem danu, jedni drugih ćete se odricati i jedni druge ćete proklinjati. Vatra će vaše boravište biti, i niko vam u pomoć neće priteći.

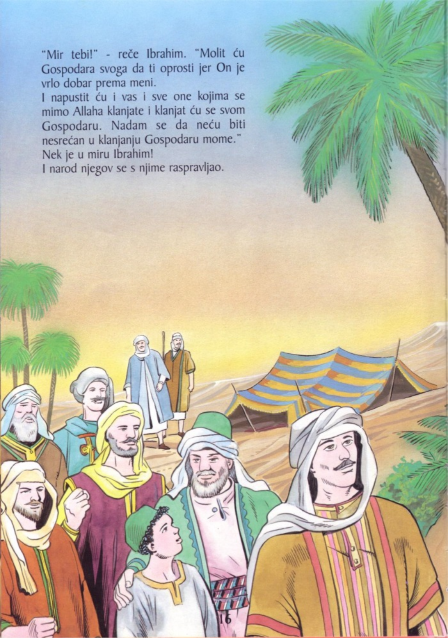

"Spalite ga i bogove naše osvetite, ako hoćete išta da učinite" - u bijesu ponavljahu.
I napraviše veliku lomaču.
I htjedoše da ga na muke stave, ali Allah njih učini poniženim:
"O vatro", reče Gospodar, "postani hladna i budi spas Ibrahimu!"
I vatra mu ništa ne uradi.
"Idem onamo gdje mi je Gospodar moj naredio" - reče - "On će mene kuda treba uputiti."

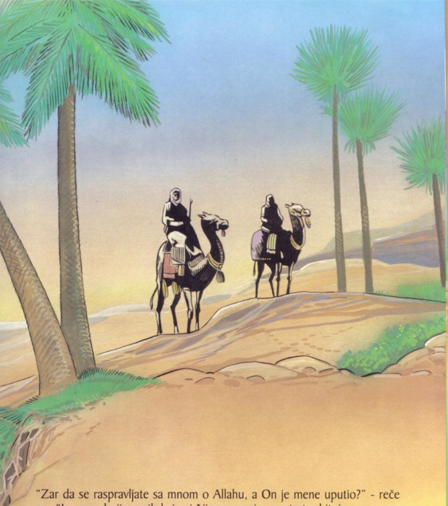

Ibrahim reče ocu svome:
"O oče moj, zašto se klanjaš onome koji niti čuje, niti vidi, niti ti može od ikakve koristi biti? O oče moj, meni dolazi znanje a ne tebi; zato mene slijedi, i ja ću te na pravi put uputiti.
O oče moj, ne klanjaj se šejtanu, šejtan je Milostivome uvijek bio neposlušan! O oče moj, bojim se da te od Milostivog ne stigne kazna, pa da budeš šejtanu drug."
Otac njegov je rekao:
"Zar ti mrziš božanstva moja, o Ibrahime? Ako se ne okaniš, zbilja ću te kamenjem potjerati, zato me za dugo vremena napusti!"

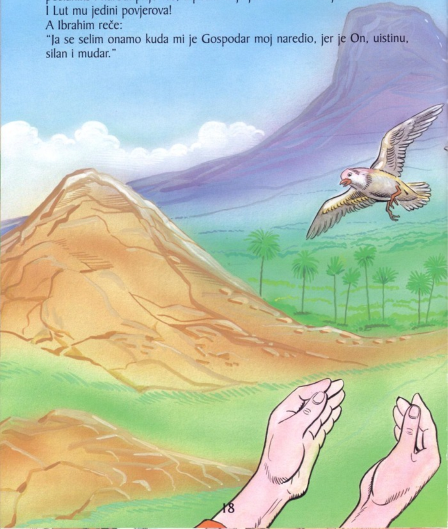

"Mir tebi!" - reče Ibrahim. "Molit ću Gospodara svoga da ti oprosti jer On je vrlo dobar prema meni.
I napustit ću i vas i sve one kojima se mimo Allaha klanjate i klanjat ću se svom Gospodaru. Nadam se da neću biti nesrećan u klanjanju Gospodaru mome."
Nek je u miru Ibrahim!
I narod njegov se s njime raspravljao.

“Zar da se raspravljate sa mnom o Allahu, a On je mene uputio?” - reče on. “Ja se ne bojim onih koje vi Njemu ravnim smatrate; bit će samo ono što Gospodar moj bude htio. Gospodar moj znanjem svojim obuhvata sve. Zašto se ne urazumite? A kako bih se bojao onih koje s Njim izjednačujete, kada se vi ne bojite što Allahu druge smatrate ravnim, iako vam On za to nije nikakav dokaz dao? I znate li vi ko će, mi ili vi, biti siguran? Bit će sigurni samo oni koji vjeruju i vjerovanje svoje s mnogoboštvom ne miješaju; oni će biti na pravom putu.

Vi se, mimo Allaha, kumirima klanjate i laži smišljate. Oni kojima se vi, mimo Allaha, klanjate ne mogu vas nikakvom hranom nahraniti; vi hranu od Allaha tražite i Njemu se klanjajte i Njemu zahvalni budite! Njemu ćete se vratiti. A ako vi smatrate lažnim mene, pa smatrali su lažnim svoje poslanike i narodi prije vas; a poslanik je jedino dužan da jasno obznani."
I Lut mu jedini povjerova!
A Ibrahim reče:
"Ja se selim onamo kuda mi je Gospodar moj naredio, jer je On, uistinu, silan i mudar."

I napusti njih i one kojima su se, mimo Allaha klanjali. Allah tako spasi njega i Luta u zemlju koju je za ljude blagoslovio.
Ibrahim nije bio ni Jevrej ni kršćanin, već pravi vjernik. Vjerovao je u Boga jedinoga, i nije bio idolopoklonik. Njemu je Allah na ovom svijetu lijep spomen sačuvao, a na onom će, doista, jedan od onih dobrîh biti.
Nek je u miru Ibrahim!
A kada Ibrahim reče: "Gospodaru moj, pokaži mi kako umrle oživljuješ!" - On reče: "Zar ne vjeruješ?" - "Vjerujem" - odgovori on - "ali bih da mi se srce smiri." - "Uzmi četiri ptice" - reče On - "i isijeci ih, pa pojedine komade njihove stavi na razne brežuljke, zatim ih pozovi, brzo će ti doći. Znaj da je Allah silan i mudar!"

I kad Ibrahim zamoli svoga Gospodara: "Gospodaru moj, daruj mi porod čestit" - Allah ga obradova dječakom blage naravi. I kad on odraste toliko da mu poče u poslu pomagati, Ibrahim reče:
"O sinko moj, u snu sam vidio da treba da te zakoljem, pa šta ti misliš?
"O oče moj" - dijete reče - "onako kako ti se naređuje postupi; ako Bog da, ja ću sve izdržati."

I njih dvojica poslušaše. I kad ga on čelom prema zemlji položi, Allah ga zovnu:
"O Ibrahime, ti si se Objavi u snu odazvao; - a Mi ovako nagrađujemo one koji dobra djela čine, - to je zaista bilo iskušenje!"
I kurbanom velikim ga iskupi, i u naraštajima kasnijim mu spomen sačuva.
Nek je u miru Ibrahim!

Kad je Ibrahima Gospodar njegov s nekoliko zapovijedi u iskušenje stavio, pa ih on potpuno izvršio, Allah je rekao:
"Učinit ću da ti budeš ljudima u vjeri uzor!"
"I neke moje potomke" - zamoli on.
"Obećanje moje neće obuhvatiti nevjernike" - kaza On.

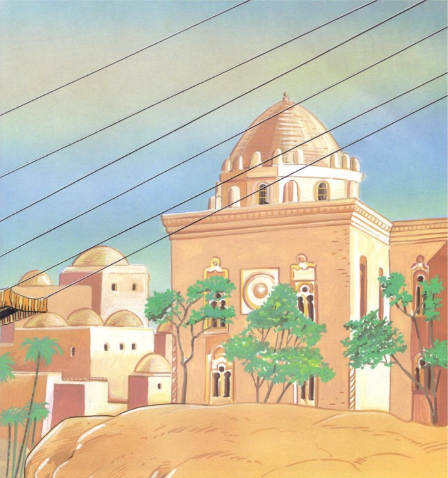

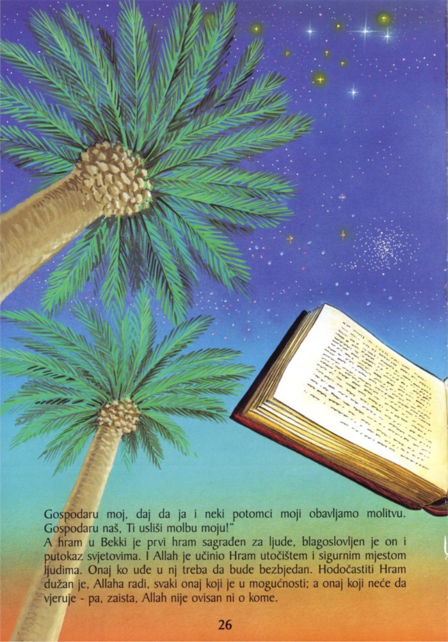
Ibrahimu i Ismailu bijaše naređeno od njihova Gospodara:
"Hram moj očistite za one koji ga budu obilazili, koji budu tu stanovali i koji budu molitvu obavljali."
I dok su Ibrahim i Ismail temelje Hrama podizali, oni su molili:
"Gospodaru naš, primi od nas, jer Ti, uistinu, sve čuješ i sve znaš! Gospodaru naš, učini nas dvojicu Tebi odanim, i porod naš nek bude odan Tebi, i pokaži nam obrede naše i oprosti nam, jer Ti primaš pokajanje i samilostan si!

Gospodaru moj, učini ovaj grad sigurnim i sačuvaj i mene i sinove moje da se ne klanjamo kumirima, oni su, Gospodaru moj, mnoge ljude na stramputicu naveli. Onaj ko bude mene slijedio - moje je vjere, a onaj ko bude protiv mene ustajao, pa - Ti uistinu praštaš i samilostan si.
Gospodaru naš, pošalji im poslanika, jednog od njih, koji će im ajete Tvoje kazivati i Knjizi ih i mudrosti učiti i očistiti ih, jer Ti si, uistinu, silan i mudar!

Gospodaru naš, ja sam neke potomke svoje naselio u kotlini u kojoj se ništa ne sije, kod Tvog svetog hrama, da bi, Gospodaru naš, molitvu obavljali; zato učini da srca nekih ljudi čeznu za njima i opskrbi ih raznim plodovima da bi zahvalni bili.
Gospodaru naš, Ti zacijelo znaš šta mi tajimo, a šta na javu iznosimo. Allahu ništa nije skriveno ni na Zemlji ni na nebu.
Hvala Allahu koji mi je u starosti podario Ismaila i Ishaka; Gospodaru naš, Ti usliši molbu moju!

Gospodaru moj, daj da ja i neki potomci moji obavljamo molitvu. Gospodaru naš, Ti usliši molbu moju!"

A hram u Bekki je prvi hram sagrađen za ljude, blagoslovljen je on i putokaz svjetovima. I Allah je učinio Hram utočištem i sigurnim mjestom ljudima. Onaj ko uđe u nj treba da bude bezbjedan. Hodočastiti Hram dužan je, Allaha radi, svaki onaj koji je u mogućnosti; a onaj koji neće da vjeruje - pa, zaista, Allah nije ovisan ni o kome.

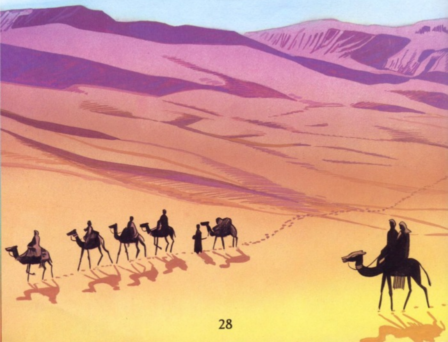
Ko je bolje vjere od onoga koji se iskreno preda Allahu, čineći još i dobra djela, i koji slijedi vjeru Ibrahimovu, vjeru pravu?
A Ibrahima je Allah uzeo za prijatelja.
Ibrahimovim potomcima Allah je Knjigu i mudrost dao, i carstvo im veliko darovao; i bilo ih je koji su u nju vjerovali, a bilo ih je koji su od nje odvraćali - njima je dovoljan džehennem, oganj užareni!

Allah je - nema boga osim Njega - Živi i Vječni!

Učini da gràne sa zapada!

Zar nisi čuo za onoga koji se s Ibrahimom o njegovu Gospodaru prepirao, onda kad mu je Allah carstvo dao?
Kad Ibrahim reče:
"Gospodar moj je onaj koji život i smrt daje."
"Ja dajem život i smrt!" - onaj odgovori.
"Allah čini da Sunce izlazi sa istoka" - reče Ibrahim - "pa učini ti da grànē sa zapada.
I nevjernik se zbuni.

A Allah silnicima neće ukazati na pravi put.

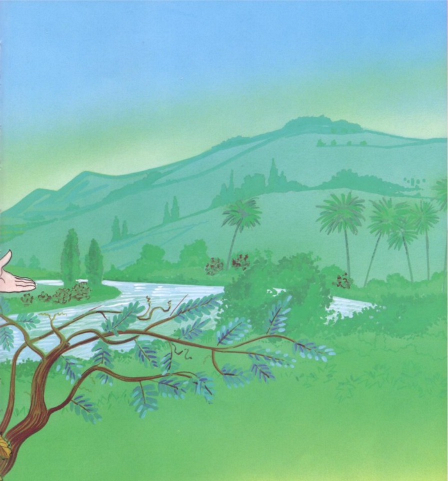

Moć je samo u Allaha

Bila dvojica drugova, pa jednom od njih Allah Milostivi dao imetak veliki: pored ostalog i dva dobra vrta koja su bila lozom zasađena, a oko loze palmama opasana. Između vrtova bijahu njive, a kroz njihovu sredinu tekla je rijeka, te su oba vrta davala plodove u izobilju, tako da ničega nije manjkalo.

Ovaj što je imao bogatstvo osili se, pa jednog dana reče svome drugu kako je od njega imućniji i kako je jačeg roda. I uđe u vrt svoj šepureći se i likujući, nezahvalan svome Gospodaru na onome što mu je podario. Još reče kako su mu vrtovi tako dobri da on ne misli da ikada mogu propasti, i ne misli da će Smak svijeta ikada doći. A ako bude vraćen svome Gospodaru, reče nehajno, siguran je da će nešto bolje od ovoga naći.
Drug mu njegov reče:
"Zašto nisi, kad si u vrt svoj ušao, rekao: Mašallah! - moć je samo u Allaha! Zar ne vjeruješ u Onoga koji te od zemlje stvorio, zatim od kapi sjemena, i najzad te potpunim čovjekom učinio?

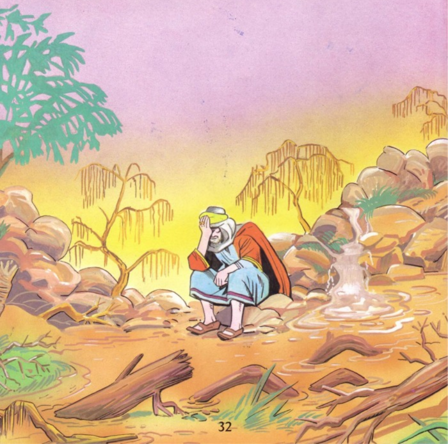

Što se mene tiče, On, Allah, moj je Gospodar i ja Gospodaru svome ne smatram nikoga ravnim."

I još mu kaza da to što je u njega manje blaga i manje roda ne znači ništa, jer Gospodar može mu i bolji vrt od njegovog dati. A može, ako hoće, na njegov vrt nepogodu s neba poslati pa da ostane samo klizava ledina bez ičega. Ili da mu rijeku u ponor odvede pa da je ne mogne više nikada pronaći.

I dogodi se tako: propadoše njegovi plodovi i on poče kršiti ruke svoje žaleći za onim što je utrošio. Loza se bijaše sva povaljala po podupiračima svojim i sve bijaše uništeno, a on u očajanju samo govoraše:
"Kamo sreće da Gospodaru svome nisam nikoga smatrao ravnim!"
On sam sebi nije mogao pomoći, a nije imao nikoga da mu pomogne, osim Allaha. Tada može pomoći samo Allah, Istiniti. On daje najbolju nagradu i čini da se sve na najbolji način okonča.

I imetak na Allahovu putu žrtvujte, i sami sebe u propast ne dovodite, i dobro činite; Allah, zaista, voli one koji dobra djela čine.

ISBN 9958-725-06-1
9 789958 725067